

og saa var lukkede om Aftenen, paa hvilken Tid de fleste Mennesker ikke har Brug for Banker. Jeg har talt med kyndige Bankfolk herom, som mente, det godt kunde lade sig gøre at lukke Bankerne Kl. 5, saa Personalet kunde have fri om Aftenen, og som sagde, at den nuværende Ordning kun bevares, fordi naar en Bank holder aaben, tvinges de andre derved til at gøre det samme. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage dette under Overvejelse.

Det, jeg imidlertid navnlig har taget Ordet for, er for at bede den højtærede Indenrigsminister tænke over, om det ikke var muligt at faa, om jeg saa maa sige, en Normalvedtægt for de forskellige Kommuner angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i en Række Virksomheder, der falder udenfor Fabrikloven, saa at disse Forhold blev ensartede hele Landet over. Nu har mange Kommuner ikke saadanne Vedtægter, fordi de ikke har haft Lyst til at have dem, og i saadanne Kommuner er der altsaa ingen Regler vedrørende Børns og unge Menneskers Arbejde.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Jeg skal først henvende et Par Ord til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), der var Ordfører for Venstre. Jeg maa først rette den Misforstaaelse, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, naar han sagde, at han havde et stærkt Indtryk af, da jeg anden Gang i Gaar havde Ordet under denne Sags Behandling, at jeg egentlig ikke var glad for den Tilslutning, Ordførerne for det konservative Folkeparti og for Venstre havde ydet Lovforslaget. Det er absolut ikke rigtigt. Jeg er særdeles glad over, at det konservative Folkeparti og Venstre har sluttet sig til Lovforslagets Hovedprincip, nemlig Ophævelsen af Tyendeloven, og naar man af et enkelt Ord, jeg brugte i Gaar, nemlig Ordet „Begravelsesudvalg“, mener at kunne slutte, som det ærede Medlem fra Give mente, at jeg benyttede det for at vise, at de Herrer var ikke særlig varme Tilhængere af Lovforslaget, idet Sagen maaske efter Forslagsstillerens Mening slet ikke skulde behandles i et Udvalg, er det heller ikke rigtigt opfattet. Udtrykket „Begravelsesudvalg“ rettede jeg i en Replik til det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), der paa den ene Side stillede sig paa det Standpunkt: Bort med Tyendeloven og i Hovedsagen gav Lovforslaget Tilslutning, men paa den anden Side, da han sluttede sin Tale, anbefalede at lade

Sagen hvile, til vi havde haft Valg efter den nye Grundlov, saa at den nye Rigsdag kunde tage fat paa dette Arbejde. Han sluttede i øvrigt med at anbefale en grundig Udvalgsbehandling, og den Motivering, han gav herfor, maa berettigede mig til at betegne det kommende Udvalg som noget, der let kunde blive et Begravelsesudvalg. Det var altsaa denne Modsatning mellem dette ærede Medlems første Udtalelse og Slutningen af hans Tale, der gav mig Anledning til at benytte det nævnte Udtryk. Det er ikke rettet mod det ærede Medlems Ordførertale i denne Sag.

Men jeg maa tilstaa, at jeg — ikke efter at have hørt det ærede Medlem fra Give i Dag, men — efter at have hørt det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) udtale sig om Lovforslaget nok kunde tænke mig, at Sagen, som selvfølgelig skal behandles i et Udvalg, kunde støde paa Vanskeligheder fra det Partis Side, det ærede Medlem fra Give tilhører. Det forekommer mig, at de Indvendinger, som det ærede Medlem fra Gudme fremsatte, i Hovedsagen tog Sigte paa at fremstille Lovforslaget som fuldstændig umuligt, som urimeligt i sine Krav med Hensyn til Arbejdstiden og de Forhold, vi ønsker, disse unge Mennesker skal leve under, og desuden umuligt i sin Affattelse. Han fremførte dette paa en saadan Maade, at jeg i alt Fald ikke hos ham kunde spore nogen varm Interesse for Sagens snarlige Fremme. Jeg skal da først gøre opmærksom paa den interessante Omstændighed, at det ærede Medlem fra Gudme i samme Aandedræt, som han sagde, at vi Forslagsstillere først og fremmest havde haft Tanken henvendt paa det materielle og næsten ikke paa Sagens etiske Side, gik løs paa Bestemmelsen om at begrænse Vogterdrenge Arbejdstid, de skolesøgende Børns Arbejdstid til 6 Timer. Det overrasker mig i højeste Grad, at en Folkeskolelærer ikke finder, at 6 Timers strengt fysisk Arbejde, som det ofte er — jeg har selv prøvet det —, kan være tilstrækkeligt, naar man skal passe sin Skole, have nogen Tid til læse Lektier. Jeg har en temmelig uhyggelig Erindring om et Menneske, som staar mig personlig meget nær, som fra 9—10-Aars Alderen kom ud at tjene, og som, fordi han var stor og stærk og Forældrene ikke kunde føre den fornødne Kontrol, da han var for langt borte fra sit Hjem, blev holdt borte fra Skolen, idet Arbejdsgiveren, tilmed en af Egnens mest indremissionske Gaardmænd, foretrak at betale de Skolemulkter,